

РЕШЕНИЕ

№ 2140

гр. София, 22.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 16.09.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **13087** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК)

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Ревизионен акт № 22221318001335-091-001809.08.2018г. на органи по приходите при ТД на НАП-С., потвърден при административното му обжалване пред Директора на Дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика” (“ОДОП”) – С. при Централно управление (ЦУ) на Националната агенция за приходите (НАП) с Решение № 1703/02.11.2018г.

Становища на страните:

Жалбоподателят оспорва РА като съображенията са: фирмата била регистрирана на 30.09.2016г. в ТР, а ревизията е с начална дата 01.01.2016г., което правело ЗВР в нарушение на чл.113, ал.1, т.2-5 от ДОПК; извършена е проверка в обект 10 месеца, след като не е стопанисван от жалбоподателя и е проверяван софтуер в този обект, върху който и съответния компютър дружеството няма контрол и не е водило счетоводството си, в нарушение на чл.54, ал.3 от ДОПК, кат осе позовава на СТЕ по този въпрос; оспорва като недобросъвестна констатацията на ревизиращите органи, че „Пицария А.“ и „А.М.2017“ са свързани лица по смисъла на §1, т.3 от ДОПК; позовава се на противоречия в данните относно броя на седящите места, посочени в РД и в РА; както и относно начина на плащане. Въз основа на изложеното от заключението по СТЕ счита, че данните събрани от ревизиращия орган на база този програмен продукт не могат да обосноват особените правила за извършване на ревизията по чл.122-124 от

ДОПК, особеният ред е неприложим. В заключение иска отмяна на РА като незаконосъобразен.

Ответникът в съдебно заседание иска отхвърляне на жалбата като недоказана и потвърждаване на РА по съображения, изложени в решението му. Допуснатата експертиза не променяла констатациите в РА, тъй като освен съпоставка с програмния продукт има съпоставка и с други източници, извършили проверката. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е допустима. Подадена е от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК. Предмет на съдебното обжалване е РА, който е обжалван по административен ред и потвърден. Като процесуално допустима жалбата следва да бъде разгледана относно нейната основателност.

Факти по делото:

Обжалваният РА е след проведена ревизия, възложена със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221318001335-020-001/08.03.2018г., изменена със ЗВР от 11.06.2018г., издадена от орган по приходите в ТД на НАП-С., за определяне на задълженията на жалбоподателя за корпоративен данък за периода от 01.01.2016г. до 31.12.2017г. и за данък върху добавената стойност за периодите от 29.01.2017г. до 31.05.2017г.

За резултатите от ревизията на основание чл.117, ал.1 от ДОПК е издаден Ревизионен доклад (РД) № Р-22221318001335-092-03/29.06.2018г., срещу който е подадено възражение по реда на чл.117, ал. 5 от ДОПК срещу констатациите на РД, без приложени нови писмени доказателства. Възражението срещу РД е прието за неоснователно в РА.

Ревизията приключва с РА № Р-22221318001335-091-001/09.08.2018г. Установени са задължения за данък върху добавената стойност общо в размер на 12786, 32 лв и лихви в размер на 1664, 08 лв за данъчни периоди от м.01.2017г до м. 05.2017г и за корпоративен данък в размер на 5 508, 58 лв и лихви в размер на 312,82 лв. за данъчни периоди 2016г. и 2017г. Допълнително установените задължения касаят всички ревизирани периоди и са в резултат на определена данъчна основа по реда на чл. 122 - 124 от ДОПК поради установени обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК, а именно - „наличие на данни за укрити приходи или доходи“. Изводът за укрити приходи е направен въз основа на констатации от извършена проверка в обекта на дружеството, при която е установен оборот в използвания програмен продукт, отличаващ се от оборота, регистриран в работещото в обекта фискално устройство. От обекта са иззети доказателства на технически носител – чрез копиране на информация от и на технически носител от използвания компютър в търговския обект, стопанисван от [фирма], като по реда за обезпечаван на доказателства са взети архивни и текущи данни от използвания програмен продукт за управление на търговския обект “Pointer” като действията са описани в нарочен протокол, а с приемо-предавателен протокол от 01.02.2018г. е получен диска със свалената база данни. Изисканата информация за програмния продукт е, че е предназначен за управление на търговска дейност на магазин, ресторант, хотел и конкретно описание на таблиците, съдържащи се в програмния продукт. Установено е от предоставните писмени обяснения от управителя на ревизираното дружество, ч [фирма] е имало сключен договор с [фирма] за поръчка на храни чрез електронен сайт. Ревизираното лице е декларирало, че не е ползвало програмен продукт за отчитане на продажби,

всички приходи са отразявани през ЕКАПФ, нямат издадени фактури за закупен програмен продукт или такъв с платен абонамент, както и обучени лица. Ревизиращите органи са установили свързаност на между юридическите лица, които стопанисват търговския обект пицария – дружеството, което го стопанисва към 30.01.2018г. е [фирма] съгласно сключен договор за наем от 01.05.2017г. С наемодател Г. Г. К., а едноличен собственик на капитала на дружеството е А. В. Б.. За периода от 01.11.2016г. до 30.04.2017г. обектът се стопанисва от ревизираното дружество [фирма] съгласно предоставен договор от 01.11.2016г. С Г. Г. К., която е също така едноличен собственик на капитала на ревизираното дружество. Ревизиращият екип е направил извода, че двете дружества са свързани лица по смисъла на §1, т.3 от ДР на ДОПК. Лицата Г. Г. К. и А. В. Б. нямат сключен граждански брак, имат две деца, чиито имена са посочили. Установили са също и, че трите лица, които са били назначени на трудови правоотношения в ревизираното дружество, след преустановяване на извършваната дейност са преназначени на същите длъжности в дружество [фирма]. От извършваните в хода на ревизионното производство запитвания до трети лица [фирма] и [фирма] от програмния продукт „Pointer” в търговския обект на дружеството, като е установено, че всяка направена поръчка чрез електронните сайтове фигурира в базата данни на програмния продукт, което според ревизиращите органи по безспорен начин доказвало, че програмния продукт е използван от ревизираното лице за обслужване на търговската му дейност, независимо от възраженията на жалбоподателя, че не е закупувал този софтуер и не го поддържа. За визуализиране на направената от ревизията съпоставка са избрани произволно три дни от ревизирания период, описани на стр.13-15 от РД (л. 31-32 по делото) и е установено съвпадение между информацията, свалена в търговския обект от програмния продукт „Pointer” и предоставената от [фирма] и [фирма] относно направените поръчки и извършените доставки са предоставени справки за направените поръчки и извършените доставки на хранителни продукти от обекта. След сравнение на реализирания оборот от [фирма] и [фирма] с отчетния оборот чрез ЕКАПФ в търговския обект/пицария „А.“ за периода 01.11.2016г.-31.05.2017г. Е установена разлика, която показва, че в обекта пицария „А.“ не са издавани фискални касови бонове за всички извършени продажби, както на място, така и във връзка с осъществени доставки чрез електронните сайтове. Установеното е дало основание на ревизиращият екип да приеме, че са налице данни за неотчетени (укрити) приходи, което е обстоятелство по смисъла на чл.122, ал.1, т.2 от ДОПК. Поради тази причина са изготвени и връчени на ревизираното лице Уведомление по реда на чл.124, ал.1 от ДОПК и Уведомление по реда на чл.17, ал.1, т.2 от ДОПК. Въз основа на направен анализ на обстоятелствата по чл.122, ал.2 от ДОПК (стр.15-17 от РД, л.32-33 по делото) във връзка с чл.122, ал.4 от ДОПК е определена данъчна основа за облагане с ДДС. Установено е, че през м.12.2016г. Дружеството е надвишило задължителния оборот от 50 000 лв., реализираният облагаем оборот е в размер на 52 378, 24 лв., поради което е следвало да подаде заявление за регистрация при условията на чл.96, ал.1 от ЗДДС до 14.01.2017г. На основание чл.102, ал.3 и 4 от ЗДДС задълженията по ЗДДС са определени с РА. Приложен е чл.67, ал.3 от ЗДДС, данъкът се смята включен в обявената цена и когато се предлагат хранителни стоки, предмет на дребно, в търговската мрежа. В раздел V от РД подробно са изложени мотивите и начина на определяне на данъчната основа за облагане с ДДС. По отношение на ЗКПО е установено, че са налице неотчетени (укрити) приходи,

което е обстоятелство по чл.122, ал.1, т.2 от ДОПК. Данъчните основи на неотчетените продажби по години са – 2016г.- 42 256, 73 лв. и е увеличен финансовия резултат с 11883, 86 лв., определен е корпоративен данък в размер на 1188, 39 лв. и 2017г.- 111 166, 26 лв. и е увеличен финансовия резултат с 44 319, 44 лв., определен е данък в размер на 4400, 67 лв. , определен е данък в размер на 1188, 39 лв.

При административното обжалване на РА същият е потвърден с Решение № 1703/02.11.2018г. на Директора на Дирекция „ОДОП“-С.. Ответникът е намерил облагането по реда на чл.122 и сл. за законосъобразно.

В хода на съдебното производство е изслушано заключение по СТЕ, което съдът намира за обективно и компетентно и го кредитира.

По същество на жалбата:

РА е валиден, като издаден от компетентен орган - органът, възложил ревизията и ръководителят на ревизията съгласно приложимата редакция на чл. 119, ал. 2 от ДОПК, при спазване на формата, предвидена в чл. 120, ал. 1 от ДОПК. Ревизията в възложена от компетентен орган съгласно оправомощаващата заповед на директора на ТД на НАП – С., от орган по приходите и в кръга на неговите правомощия. Ревизионното производство е възложено и приключило в рамките на предвидените в ДОПК срокове, надлежно определен от органа, който я е възложил и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията. РА съдържа всички реквизити, предвидени в чл. 120 от ДОПК и е съставен като електронен документ с квалифицирани електронни подписи. Ревизионен доклад е съставен в срок и е връчен на дружеството-жалбоподател при спазване разпоредбата чл. 117, ал. 4 от ДОПК.

Процедурата по издаване на оспорения ревизионен акт е съобразена с приложимите за случая процесуални норми на ДОПК и не са налице процесуални нарушения, засягащи неговата законосъобразност в цялост. Извършените от приходната администрация действия по обезпечаване на доказателствата на основание чл. 40, ал. 1 от ДОПК чрез копиране на информация от и на технически носители, даващи възможност за възпроизвеждането ѝ, са редовни, а събраните доказателства са годни да удостоверят обективирания в тях данни, доколкото тези данни могат безспорно да се възприемат като основа за облагането. Съгласно чл. 54, ал. 3 от ДОПК органът по приходите има право да събере като доказателства разпечатки на данни от технически носители, ако се установи, че са създадени или ползвани от субекта, като се смята, че данните са създадени или ползвани от субекта, ако се съдържат в компютрите или други технически носители, намиращи се на местата, където тези лица упражняват дейността си. В случая данните са иззети от компютър, находящ се в обекта, в който е извършвал дейността си жалбоподателя. Протоколите за извършена проверка на органите по приходите в проверявания търговски обект са официални документи, съставени по установения ред и форма от органите по приходите в кръга на правомощията им. Протоколите съставляват пълно доказателство за извършените от органите по приходите действия и за установените факти и обстоятелства, съгласно чл. 50, ал. 1 от ДОПК. Събраните при проверката доказателства и протоколите, обективиращи извършените от органите по приходите действия, са надлежно приобщени към настоящото ревизионно производство. Тяхната доказателствена стойност не е оборена.

По отношение на възражението за възможността за манипулиране на програмния продукт “Pointer“, потвърдена от вещото лице в заключението му. Да, действително

както е установило вещото лице програмният продукт, който е с отворен код, може да бъде манипулиран със задна дата, не е налице сигурна защита на компютърната система в обекта, както и на добра защита на данните, въведени и използвани от програмния продукт, което давало предпоставка за евентуални манипулации на данните както през интерфейса на софтуера, така и през операционната система на компютъра. Това обаче е само вероятност, която не се установява да се е случила. Вещото лице само посочва, че не би могло да се установи дали е манипулиран.

В писмени обяснения (л.185 по делото) управителят отрича през периода на ревизията дружеството да е използвало програмен продукт за отчитане на продажби, всички приходи са отразявани през ЕКАФП, нямали фактури за закупен програмен продукт или такива за платен абонамент, нямат обучавани лица и лица извършили обучение. Това е и основно възражение в жалбата - че компютърът, находящ се в пицарията не е бил негова собственост и нямал връзка с дейността на дружеството.

Проверката на място в обекта е по време, когато се стопанисва от друго дружество, но не се оспорва обстоятелството, че в същия обект преди това е развивал дейността си жалбоподателя и че съответния компютър с програмния продукт е в обекта.

Същевременно, при анализа на информацията от програмния продукт на компютър в обекта, ползван за съответния период от ревизираното дружество, са открити данни за извършени продажби от м.11.2016г. до м.01.2018г. общо в размер на 441 760, 14 лв. и отчети от фискалните устройства на двете дружества: [фирма] за период от м.11.2016г. до м.05.2017г. и [фирма] от м.06.2017г. до 01.2018г. Информацията за продажбите от ПП „Pointer” е обработена с помощта на ПП „ARBUTUS” (по уточнение на вещото лице с този продукт се правят одити, репорти и справки към различен тип база данни, като резултатът от репорта е зависим от начина на генериране на заявката към база данни). От наличната информация в таблица “card day“ са установени данни за извършени операции за периода от 03.01.2015г. до 30.01.2018г., съдържащи се в 108494 записа за операции с номера на документи от – до, като в периода на ревизията попадат данните за извършени продажби за периода от 01.11.2016г. до 31.05.2017г., т.е. когато обектът е стопанисван от жалбоподателя, като са посочени номерата на документите от-до. Обработените данни в цифри за месеците 11.2016г. до 05.2017г. кореспондират с поръчки чрез електронните платформи на [фирма] и [фирма], като е направена примерна извадка за период 15.12.-18.12.2016г. (л.31 по делото). Следва да се сподели като обоснован с доказателствата по делото извода на ревизиращите органи, че предвид, че по предоставените данни от електронните платформи реализирания оборот за периода 01.11.2016г.-31.05.2017г. е в размер на 60 978, 16 лв., което значително превишава деклариания оборот чрез касов апарат от ревизираното дружество в размер на 45 677, 50 лв. и извършваните в търговския обект продажби, то информацията, снета от компютъра в търговския обект на дружеството за съответния ревизиран период, отговаря на реализираните продажби от [фирма]. Във връзка с възражението на жалбоподателя, следва да се посочи, че съгласно чл.54, ал.3 ДОПК се приема, че данните са създадени или използвани от субекта, ако се съдържат в компютрите или други технически носители, намиращи се на местата, където тези лица упражняват дейността си. По делото не се установява провереният компютър и програмния продукт на него да не са били в обекта през ревизирания период, жалбоподателят не твърди това, а че е възможно информацията в компютъра да е манипулирана, което пък не се установява. И при съвпадението на поръчките от електронния сайт и

заложеното във файловете, следва да се заключи, че този компютър и продуктът на него е обслужвал дейността на жалбоподателя през ревизирания период и сметите от него данни не следва да се изключват при анализа на приходите.

Неоснователно е възражението, че ЗВР посочва обхват на ревизията с начало 01.01.2016г., което е 9 месеца преди дружеството жалбоподател да е регистрирано в ТР. Касае се за определяне на задължения за корпоративен данък, който се определя в годишен аспект, подава се годишна декларация. Самото дружество е подало ГДД и за 2016г. След като корпоративния данък се определя за данъчния финансов резултат за съответната календарна година, то правилно в ЗВР е посочен като период цялата календарна 2016 г. От органа по приходите е отчетен момента на регистриране на търговското дружество, като за периода до регистрацията не са определяни задължения.

Съдът намира, че съвкупният анализ от факти и обстоятелства, установени при ревизията, води до обоснован извод, че по отношение на жалбоподателя, за ревизираните периоди са налице данни за получени доходи от дейността, които не са декларирани, което е основание по чл.122, ал.1, т.2 от ДОПК. Това са копираните данни от компютъра в обекта, в който е извършвал дейност жалбоподателя, специфичните отношения между дружествата [фирма] и [фирма], без обаче същите да покриват дефиницията за свързаност по смисъла на §1, т.3, буква „а“ от ДР на ДОПК, тъй като са налице отношения между юридически лица, а не между физически лица; част от персонала на ревизираното дружество е преназначен на същите длъжности в [фирма]; след достигане от [фирма] на оборот в размер на 45 667, 50 лв., обектът започва да се стопанисва от [фирма], като по този начин се избягва регистрация по реда на ЗДДС, а преди това същият обект е стопанисван от [фирма] съгласно договор за наем с Г. К. до 30.09.2016г., чийто управител е А. В. Б., а другият е неговия брат Т. В. Б..

Дори и така изброеното да са само косвени данни, изводът за укрита приходи се базира и на информация, предоставена от трети лица [фирма] и [фирма], с които жалбоподателят има договори и които по направени запитвания са предоставили справки за направените поръчки и извършените продукти от обекта, за времето, когато е бил стопанисван от жалбоподателя. Съгласно предоставените данни от електронните платформи за рекламиране на продуктите на ревизираното лице, съответно реализираните продажби чрез същите, реализирания оборот за периодите от м.11.2016г. до м. 2017г. е в размер на 60 978, 16 лв., което значително превишава размера на деклариания оборот чрез касов апарат от [фирма] за извършените продажби. Ревизиращият екип е извършил и съпоставка между представените справки от [фирма] и [фирма] за извършените продажби с информацията от програмния продукт "Pointer" в търговския обект на дружеството, като е установено, че всяка направена поръчка чрез електронните сайтове фигурира в базата данни на този програмен продукт.

След като е установено, че през ревизираните периоди дружеството отчитало приходи в по малък размер от действителните, то са налице данни за укрита приходи, което представлява обстоятелство по чл.122, ал.1, т.2 от ДОПК и основание за преминаване към този особен ред за облагане. Спазен е и процесуалния ред на такава ревизия – връчени са съответните уведомления

до ревизираното лице, изискани са съответните декларации, извършен е анализ на относимите обстоятелства по чл.122, ал.2, т.1-16 от ДОПК. При прилагане на особения ред на облагане, при ревизията е определена данъчната основа за облагане с корпоративен данък и ЗДДС. Следва да се има предвид и разпоредбата на чл.124, ал.2 ДОПК, когато ревизията е извършена по реда на чл. 122, фактическите констатации в РА се смятат за верни до доказване на противното, когато те са подкрепени от събраните доказателства. Съответно, в тежест за жалбоподателя е оборването на констатациите в РА.

Конкретно по видовете данъчни задължения:

1.Корпоративен данък

Съдът намира, че правилно е определен корпоративния данък за 2016г. и 2017г. като прилагайки реда по чл. 122 -124 от ДОПК, при определяне на данъчната основа за облагане с корпоративен данък органите по приходите са взели предвид неотчетените приходи в съответния размер за 2016 г. и 2017г., на база предоставените от ревизираното дружество оборотни ведомости е изчислен коефициент на средна годишна надценка на продадените стоки и увеличението (1,355 за 2016г. и 1,663 за 2017г.), с който са коригирани нетните приходи от продажби, общите разходи и финансовия резултат. След корекцията са установени размери на приходите, на разходите, призната отчетна стойност на закупените неотчетени стоки, като така е определена данъчна основа за облагане с корпоративен данък за 2016 г. и 2017г. и върху нея дължим данък в размер на 1 188,39 лв. за 2016г. и за 2017 г. в размер на 4 400,67 лв., както и са начислени лихви за забава. Този подход е правилен и не се констатираха нарушения при установяване на прекия данък. РА е законосъобразен и жалбата в тази част следва да се отхвърли.

2. ДДС

Ревизиращите органи са съпоставили отчетените резултати чрез ЕКАФП, реализираният оборот чрез интернет сайтовете на

[фирма] и [фирма] и информацията в програмен продукт „Pointer“, свалена от компютъра в търговския обект, установили са оборотите на дружеството за периода от 01.11.2016 г. до 31.05.2015 г. и са го посочили по месеци (стр. 17 от РД, л.28 по делото) и са стигнали до обосноваван извод, че ревизираното дружество е следвало да подаде заявление за регистрация по ЗДДС, на основание чл. 96, ал. 1 от ЗДДС, до 14.01.2017 г., поради установен облагаем оборот към 31.12.2016 г. в размер на 52 378,24 лв. При това положение, дружеството е следвало да се регистрира по ЗДДС най-късно до 28.01.2017 г., съгласно предвидените срокове в чл. 101, ал. 6 и 7 от ЗДДС. [фирма] не е подало заявление за регистрация в сроковете, предвидени в закона. Съответно законосъобразно съгласно чл. 102, ал. 3, т. 1 от ЗДДС, ревизията приема, че лицето дължи данък за извършените от него облагаеми доставки за периода от изтичане на срока за подаване на заявлението за регистрация до датата, на която е регистрирано от органите по приходи. Предвид това, за периодите от 29.01.2017 г. до 31.05.2017 г. е начислен ДДС върху месечна данъчна основа, формирана на база стойността на действително извършените продажби. При определяне на данъчните основи за извършените доставки органите по приходите са приели, че дължимият данък

е включен в установения месечен оборот, на основание разпоредбата на чл. 67, ал. 2 от ЗДДС. Общо начисленият ДДС по този ред за посочените периоди е в размер на 12 786,31 лв.

Съдът намира, че и в тази част РА е законосъобразен: Извършените при проверката действия са целели да установят всички продажби в търговския обект на ревизирия търговец - и тези които са отчетени от ФУ и тези които не са били отчетени чрез него. Безспорно в случая са налице данни и доказателства за извършени, но неосчетоводени от ревизирия субект продажби. Данните в програмния продукт на компютъра в обект, ползван от жалбоподателя за дейността му, отразяват извършени доставки, които са облагаеми такива по смисъла на ЗДДС и независимо, че не съставлява счетоводен документ, съдържат подробна информация за осъществените продажби и продажни цени, получени плащания и т. н., поради което от съдържанието им обосновано могат да се направят изводи, каквито е направил ревизириания орган. Правилността на заключенията на ревизириания орган се потвърждава и от събраните доказателства от извършените насрещни проверки на [фирма] и [фирма], при които се установява, че в периода 11.2017г. - 31.05.2017 г. през двете онлайн платформи са направени доставки общо за 60 978, 16 лв., при декларираните от жалбоподателя за същия период доставки на стойност 45 677, 50 лв. Това са продажбите извън тези, извършвани в самия обект. Производството по чл. 122 от ДОПК е такова на определяне на дължими данъци по аналог, поради което за органа по приходите не съществува задължение да извърши пълно, надлежно осчетоводяване, а определя основата за облагане по правилата на този особен ред, при използване на критериите, посочени в чл.122, ал.2 ДОПК, на база на доказателствата, събрани в ревизионното производство и изхождащи от самото ревизирано лице, което не ангажира доказателства, опровергаващи тези констатации. Тежестта да опровергае констатациите на ревизириращите органи и да установи друга основа за облагане в тази хипотеза, е на ревизираното лице, което в случая се е насочило към доказване на възможност за манипулиране на програмния продукт в обекта, каквато възможност не е установено да е реализирана.

С оглед на така изложеното РА е законосъобразен, а подадената жалба като неоснователна и недоказана, следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора, претенцията за разноски на ответника, представяван по делото от юрисконсулт, следва да се уважи като дължимото съгласно чл. 161, ал. 1, изр. последно от ДОПК юрисконсултско възнаграждение е в размер на 1138 лв. предвид материалния интерес и чл.8, ал.1, т.4 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

По изложените съображения и на основание чл. 160 и чл.161 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Ревизионен акт № 22221318001335-091-001/09.08.2018г. на органи по приходите при ТД на НАП-С., потвърден при административното му обжалване с Решение №

1703/02.11.2018г. на Директора на Дирекция "ОДОП"–С. при ЦУ на НАП
ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция "ОДОП" - С. при ЦУ
на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 1138 лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен
административен съд на Република България в 14 дневен срок от
съобщението.

СЪДИЯ: